

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 465/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 520/14 од 04.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 62/16 од 09.02.2016. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 520/14 од 04.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 62/16 од 09.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 520/14 од 04.11.2015. године окривљени Ф.М. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци.

Окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, као и да оштећеној Б.М. накнади трошкове поступка, као у изреци пресуде.

Оштећена Б.М. упућена је на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 62/16 од 09.02.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Ф.М. и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару К 520/14 од 04.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. ЗКП бранилац окривљеног Ф.М., адвокат Н.А., поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона – члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези става 2. ЗКП“ уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине

побијане пресуде, те да предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, као и уз предлог да се извршење правноснажне пресуде одложи до окончања поступка по поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.М., адвоката Н.А., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом се указује на повреду одредаба члана 117, члана 128. став 1. и члана 300. ЗКП, због чега је, по виђењу одбране, чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено. Захтевом се изражава сумња у веродостојност налаза радиолога др У.Б. који је био основ за налаз и мишљење вештака медицинске струке др Ф.Ј. Дакле, поднетим захтевом се указује на повреду закона из члана 440. ЗКП односно на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање која, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.